

Het Vrije Volk 13/2/1964 Hendrik de Vries

Werk Turi Braaksma biedt iets weldadigs

De 'Heimatskunst' is in het discrediet geraakt om redenen en door oorzaken die niets met het verschijnsel te maken hebben. Ze behoort tot dat vele dat dictatoriaal misbruikt werd, en uitgebuit voor propaganda. Goede 'Heimatskunst', oprecht, natuurlijk, zien wij thans in het Provinciehuis te Groningen. Werk van de te Assen wonende Turi Braaksma-van Heerikhuizen; werk dat de eenvoud zelf is en waar iets goeds, iets weldadigs van uit gaat. Wat de positieve verhouding tot het leven betreft, is het wel met de Egyptische tapijttentoonstelling in het Museum vergelijkbaar. Maar het negeert niet onze verworvenheden, ons meer objectief zien van proporties en afstandsverhoudingen. Het is argeloos op een andere wijze, en wel een die ons, in onze samenleving, beter afgaat, al was het alleen omdat wij, in tegenstelling tot hen, oogkleppen zouden behoeven om het zó primitief te doen, en omdat oogkleppen ten slotte irriteren en vermoeien. Het intieme karakter brengt mee dat stemmige, gobelin-achtige kleuren de bedoelingen van Turi Braaksma het best vertolken. Het gobelin-aspect wordt gesteund door het on-transparante, zowel te bereiken met olieverf op sterk absorberende ondergrond als door dik opgelegde gouache; zelfs is het moeilijk te zien welke van beide procedés gebruikt werden. Dit gobelin-achtige vindt men bijna uitsluitend in de gang waarheen men links omslaat. De rechtse gang, waar men, behalve tekeningen, vooral doorzichtige schilderingen, aquarelverf ziet, voegt eigenlijk weinig toe aan de totaalindruk. Echte bezinningskunst; ze wekt het vermoeden slechts langzaam te groeien. Dit wordt bevestigd door het overigens welkome weerzien van meerdere stukken die ik mij van vroegere tentoonstellingen (in Drente) herinner. Met haar liefdevolle aandacht, haar innigheid, krijgt deze kunst herhaaldelijk iets plechtigs, en iets monumentaals dat meer op intuïtie dan op overdachte constructie zal berusten.